

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1968-1969.

29 APRIL 1969.

Voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen van werknemers.

TOELICHTING

MIJNE HEREN,

Het overlevingspensioen van een weduwe met een kind ten laste, of van een weduwe met een werkonbekwaamheid van meer dan 66 %, wier echtgenoot vóór 1 januari van het jaar van zijn 21ste verjaardag overlijdt, wordt momenteel berekend in funktie van het brutoloon en van het toegekende fictieve of forfaitaire loon van het voordeligste van de kalenderjaren die aan dat van het overlijden voorafgaan.

Meestal is de bezoldiging van het kalenderjaar dat de ingangsdatum van het pensioen onmiddellijk voorafgaat het voordeligste, maar in toepassing van artikel 1, 1° lid, van het koninklijk besluit n° 50 en van artikel 23 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement, mag die bezoldiging niet worden genomen daar zij gelijk moet zijn aan de bezoldiging van het voorgaande kalenderjaar, verhoogd met 4 pct.

Uit het voorgaande blijkt dat alleszins de bruto bezoldiging wordt genomen van een jaar vóór het jaar waarin wijlen de echtgenoot 19 jaar werd tot vaststelling van het overlevingspensioen.

Het is een feit dat het verdiende loon op die leeftijd zeer klein kan genoemd worden, wat *ipso facto* impliceert dat het overlevingspensioen bijna altijd ver beneden de 47.500 frank blijft, bedrag dat momenteel als een gewaarborgd minimum wordt beschouwd.

In andere sectoren wordt deze leemte aangevuld. Dit is bijvoorbeeld het geval bij slachtoffers van een arbeidsongeval met blijvende gedeeltelijke invalidi-

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1968-1969.

29 AVRIL 1969.

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

DEVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

La pension de survie d'une veuve ayant un enfant à charge, ou d'une veuve atteinte d'une incapacité de travail de plus de 66 %, dont le mari est décédé avant le 1er janvier de l'année de son 21e anniversaire, est actuellement calculée en fonction de la rémunération brute et de la rémunération fictive ou forfaitaire afférente à la plus avantageuse des années civiles antérieures à celle du décès.

Le plus souvent, la rémunération la plus avantageuse est celle de l'année civile qui précède immédiatement la prise de cours de la pension, mais en application de l'article 4, 4e alinéa, de l'arrêté royal n° 50 et de l'article 23 de l'arrêté royal du 21 décembre 1967 portant règlement général du régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, on ne peut se baser sur cette rémunération, puisqu'elle doit être égale à celle de l'année civile précédente, majorée de 4 %.

Il s'ensuit que, de toute manière, le montant de la pension de survie est calculé en fonction de la rémunération brute d'une année antérieure à celle au cours de laquelle le mari décédé a atteint l'âge de 19 ans.

Il est évident que la rémunération gagnée à cet âge peut être qualifiée de très modeste, ce qui implique *ipso facto* que la pension de survie reste presque toujours fort inférieure au montant de 47.500 francs, considéré actuellement comme un minimum garanti.

Dans d'autres secteurs, cette lacune a été comblée. C'est notamment le cas pour les victimes d'accidents du travail atteintes d'invalidité partielle perma-

teit, waar voor minderjarigen een loon wordt genomen van meerderjarige arbeiders in dezelfde sektor.

De indieners van dit voorstel van wet zijn de mening toegedaan dat voor een weduwe waarvan hierboven sprake, een minimum overlevingspensioen dient te worden gevrijwaard, dat alleszins menselijk en sociaal verantwoord kan genoemd worden.

Dit voorstel van wet heeft geen noemenswaardige invloed op het financiële vlak.

J. VAN HEUPEN.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

In artikel 18 § 1, 6° lid, van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers worden de woorden « vóór 1955 » geschrapt.

J. VAN HEUPEN.

A. DE RORE.

O. CARPELS.

J. MAGE.

nente, tandis que pour les mineurs d'âge, c'est le salaire d'un ouvrier majeur dans le même secteur qui est pris en considération.

Nous estimons qu'il convient d'assurer aux veuves visées ci-dessus une pension minimum de survie; en tout état de cause, une telle mesure se justifie sur les plans humain et social.

Sur le plan budgétaire, l'incidence de la présente proposition de loi est négligeable.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

A l'article 18, § 1er, 6° alinéa, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, les mots « antérieure à 1955 » sont supprimés.